

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 004729 13 Квлз
Бања Лука 10.7.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића, др Вељка Икановића, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног М. З., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног против пресуде Окружног суда у Требињу број: 95 0 К 004729 12 Кжк од 11.02.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.7.2013. године, донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости одбија се као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Правоснажном пресудом Окружног суда у Требињу број: 95 0 К 004729 12 Кжк од 11.02.2013. године, након претреса пред тим судом, оптужени М. З. оглашен је кривим због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, а оштећена је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтјева.

Против те пресуде бранилац осуђеног, адвокат др М. М. из Б. Л., поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде Кривичног закона и повреде права на одбрану, са приједлогом да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи и осуђени ослободи од оптужбе или пресуда укине и предмет врати на ново одлучивање.

У одговору на Захтјев републички тужилац је оспорио његову основаност образлажући то тиме да се изнесени приговори не могу подвести под повреду Кривичног закона и повреду права на одбрану већ би евентуално могли ући у сферу погрешно утврђеног чињеничног стања, али како погрешно утврђено чињенично стање није основ за подношење Захтјева, предлаже да се одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву овај суд се, у смислу одредби члана 354. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), ограничио на испитивање оних повреда закона на које се позива подносилац, те је одлучено као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Пресудом је утврђено да је осуђени критичне прилике управљао радном машином на десној коловозној траци магистралног пута и изводио радове депоновања отпадног жељеза уз магистрални пут у условима смањене видљивости, тако што је обављао радове радном машином која је била технички неисправна јер није посједовала свјетлосне сигналне уређаје, није обезбиједио услове да буде видљив за друге учеснике у саобраћају и да не угрожава саобраћај, није обезбиједио дионицу пута на којој је изводио радове прописаним саобраћајним знацима, није поставио саобраћајне знакове „ограничења брзине кретања од 40 км/х“, „радови на путу“, „забрана претицања“, „сужење пута са десне стране“, „право првенства возила из супротног смјера“, није поставио браник са сталним црвеним свјетлом, а нити је предузео поступак прописног ручног регулисања саобраћаја у зони обављања радова, па је тако задњим дијелом радне машине физички заузео десну коловозну траку, у ком тренутку је из правца Гацка наишло путничко моторно возило марке „Голф 2“, који је са предњим десним чеоним дијелом свога возила, а потом десним бочним дијелом возила ударио у задњи десни точак неосвијетљене и саобраћајним знацима необиљежене радне машине, којом приликом су три лица у овом аутомобилу задобили повреде од којих је наступила смрт. Према ставу побијане пресуде овим се осуђени није придржавао саобраћајних прописа из члана 19. став 1., члана 20., члана 90. став 1. и 2. тачка 1., члана 151. и члана 203. став 1. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у БиХ, из члана 3. став 1. тачка ц), д) и г) и 33. став 1. тачка а), б), е) и х) Правилника о димензијама, укупној маси и о осовинском оптерећењу возила, о уређајима и опреми коју морају да имају возила и о основним условима које морају да испуњавају уређаји и опрема у саобраћају на путевима и члана 21. тачка 3. и 16., члана 29. тачка 39., члана 36. тачка 2. и 17., члана 78. тачка 1. и 8., члана 80. тачка 1. и члана 95. тачка 1. Правилника о саобраћајним знаковима и сигнализацији на путевима, начину обиљежавања радова и препрека на путу и знаковима које учесницима у саобраћају даје овлашћено лице, чиме је тако угрозио саобраћај да је довео у опасност живот људи усљед чега је наступила смрт три лица, чиме је починио кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3., у вези става 2. КЗ РС.

Повреду Кривичног закона бранилац заснива на критици правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања, посебно апострофирајући да радна машина, којом је осуђени неспорно управљао критичне прилике, није моторно возило у смислу одредби члана 9. тачка 30. Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини, да је повријеђен Кривични закон јер су у обиљежја кривичног дјела укључени бланкетни прописи који се не односе на карактеристике машине, која је учествовала у настанку саобраћајне незгоде, да нису извођени никакви радови на путу и да је суд повријеђујући Кривични закон у смислу правилне примјене бланкетних прописа повриједио и право на одбрану осуђеног, упуштајући се на крају и у негацију свијести осуђеног да његовим чињењем може наступити забрањена посљедица, сматрајући да не постоји кривична одговорност у смислу свјесног нехата и да не постоји ни несвјесни нехат. Међутим, овим правним лијеком не може се ревидирати чињенично стање које се мора прихватити као потпуно и правилно утврђено, при чему се указује на одредбе члана 9. (значење израза) тачка 30) Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине, према коме је моторно возило возило на моторни погон које је првенствено

намијењено за превоз лица или терета на путевима или које служи за вучу прикључних возила намијењених за превоз лица или терета, осим возила за превоз лица или терета која се крећу по шинама, лаких мотоцикала, трактора и других возила на моторни погон која нису првенствено намијењена за превоз лица или терета, тачке 62. истог члана и Закона, према коме је радна машина возило на моторни погон намијењено за вршење одређених радова властитим уређајима и опремом, које по конструкционим особинама не може да развије брзину већу од 30 км на сат и тачке 82. истог члана и Закона, према коме је возило на моторни погон свако возило које се покреће снагом властитог мотора, осим покретних столица с мотором за немоћна лица и возила која се крећу по шинама. С друге стране указивање на наводну супротност изреке и обраложења пресуде у погледу бланкетних норми, и када би постојала, представљао би облик повреде одредаба кривичног поступка због које се овај правни лијек не може поднијети, а не повреду Кривичног закона. Због тога не постоје ваљани разлози који би указивали да је основана тврдња како је повијеђен Кривични закон на штету осуђеног.

Повреда права на одбрану се заснива на тврдњи да је повређено начело *in dubio pro* гео тиме што је побијана пресуда сумњу у погледу чињеница које нису поуздано утврђене рјешавао одлуком на начин који је повољнији за тужиоца, а не у корист оптуженог, а оспорава се прихватљивост налаза и мишљења вјештака саобраћајне струке предложеног од стране тужиоца. Сви су ови приговори упућени постојању одређених недостатака у том налазу у погледу чињеничних закључака и подлоге за њихово извођење, а на крају се своди на оспоравање чињеничног стања које је на основу таквог налаза утврђено. Дакле, и повреда права на одбрану није поткријепљена ваљаним разлозима који би заиста на то указивали већ се на неприхватљив начин покушава извести из оспоравања правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања, па ради тога тврдња Захтјева о повреди права на одбрану остаје без основа.

Пошто није утврдио да је повријеђен Кривични закон на штету осуђеног, нити је повријеђено његово право на одбрану и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, Врховни суд је из наведених разлога одлучио као у изреци пресуде одбијањем захтјева за заштиту законитости као неоснованог у смислу члана 355. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић